

2009.

II. évfolyam 1. szám

Megjelenik évente kétszer

Szentkút

A nemzeti kegyhely lapja

Nemzeti kegyhelyetekre az hoz, hogy egész életemben Istenre van szükségem. Ezt az igazságot szeretném magam is a veletek való közösségben 2009. június 6-án újra és még mélyebben tudatosítani... Ti is zarándokoljatok el erre az őseink imádsága által megszentelt helyre, hogy – hozzájuk hasonlóan – Krisztusban leljük erőt életünk mindennapjaihoz, és akaratát teljesítve már itt a földön megízlelhessük Isten országát.

Mons. Tomáš Galis zsolnai püspök

A Katolikus Egyház Katekizmus (777. p.) arra tanít, hogy a Biblia „ecclesia” – egyház kifejezése azok gyülekezetét jelenti, akiket Isten Igéje hív össze, hogy megalkossák Isten népét, és akik azzal, hogy Krisztus Testével táplálkoznak, maguk válnak Krisztus Testévé, az Egyházzá.

Kedves zarándok testvérek! A növekvő szekularizáció ellenére egyházmegyéinkben és még konkrétan egyházközségeinkben élő keresztény közösségek építésére törekszünk. A keresztény nép hitét tanúsító és vallásosságát elmélyítő jegyek közé sorolható a

zarándoklat, az ima és az Eucharisztia ünneplése. Köszönöm a meghívást, mert így én is zarándokolhatok, imádkozhatok, és részt vehetek a legszentebb Eucharisztia ünneplésében a Mátraverebély-szentkúti nemzeti kegyhelyen. Fontosnak tartom ezt azért is, mert az imában itt két nemzet találkozik és forr egységbe.

A zarándoklás közel áll ahhoz az emberhez, aki szívesen hasonlítja utazáshoz életét. Születésünkől halálunkig valamennyien az úton lévő ember sajátos helyzetében vagyunk. A Szentírás több helyütt is utal rá, hogy van értelme útra kelni, zarándokolni, hogy eljussunk a szent helyekre.

Imádságos lélekkel fejezzük ki, hogy a testvérekkel az imádságban megélhetjük a közös hit pillanatait, a jelen lévő Jézus Krisztus egységre hívó erejét, miként ezt a maga módján Szent Pál, a népek apostola a galátáknak írt levelében írja: „Nincs többé zsidó, sem görög, sem szolga, sem szabad, sem férfi, sem nő; mert mindnyájan egy vagytok Krisztus Jézusban” (Gal 3, 28). Az azonos hitet valló testvéri közösségben alkalmunk lesz arra, hogy valamennyiünkben újfent tudatosuljon az ima jelentősége. Az imádsággal közösen töltött időnek köszönhetően kapcsolatunk megújul Istennel. Végző soron éppen az élő Istenhez fűződő kapcsolatunknak köszönhetően tarthatjuk magunkat hívőnek. Közös hitünk ugyanis nem meggyőződés, póz vagy gesztus. Kapcsolat ez ember és Isten között. Miként minden emberi kapcsolatot az egymásra szánt idő éltet, valamennyiünk Istenhez fűződő kapcsolatáról csak abban az esetben beszélhetünk, ha mi is időt szentelünk Istenre. Idő hiányában minden kapcsolat elsorvad; nem kivétel ember és Isten kapcsolata sem. Erős vágy él bennem, hogy ez a találkozó is olyan idő legyen, ami megerősíti hitünket, Istenhez fűződő kapcsolatunkat, hogy nemzetek – az

egységesülő Európa nemzetekkel egységben – „a föld sója és a világ világossága” (vö. Mt 5,13-14), a béke, az igazság, a szeretet és az egyetértés képviselői legyenek. Ezek azok az erkölcsi értékek, melyekről a gazdasági felemelkedés keresése közben elfeledkeznek. Nélkülük azonban nem lehetséges semmiféle tartósan fenntartható fejlődés, azok ugyanis a gazdasági felemelkedés előfeltételei. Ennek fordítottja, miszerint az anyagi jólét biztosítja a társadalom gazdasági fellendülését, olyan illúzió, mely a történelem folyamán már nem egyszer okozott keserű csalódást.

Életünkben azzal szembesülünk, hogy csak az gazdag, akinek van Istene. A Szentírás arra emlékeztet minket, hogy „benne élünk, mozgunk és vagyunk”. Amikor az Egyház az Eucharisziát, Urunk halálának és feltámadásának emlékét ünnepli, az üdvösség e központi eseménye valószínűleg jelenvalóvá válik, és „megvalósul megváltásunk műve” (LG, 3). Ez az áldozat az emberi nem üdvössége szempontjából annyira meghatározó, hogy Jézus Krisztus csak azután valószínűleg meg, és tért vissza az Atyához, miután olyan eszközt hagyott ránk, melynek révén részesedhetünk ebből az áldozatból, mintha csak jelen lettünk volna azon. Ily módon minden hívő részesülhet ebben az ajándékban, és folyamatosan lelki gyümölcsökkel táplálkozhat e forrásból. Az Egyházat e megváltó áldozat élteti. Nemcsak emlékezettel és a hit teljességével viszonyul ehhez, hanem valódi kapcsolattal, mert az áldozat minden közösségben felszentelt kéz által ünnepélyes keretek között válik jelenvalóvá. Az Eucharisztia így hoz a mai ember számára kiengesztelődést, melyet egyszer s mindenkorra Krisztus hozott el a mindenkori emberiség számára.

Nemzeti kegyhelyetekre az hoz, hogy egész életemben Istenre van szükségem. Ezt az igazságot szeretném magam is a veletek való közösségben 2009. június 6-án újra és még mélyebben tudatosítani. Krisztus legszentebb áldozatának bemutatásakor imádkozni szeretnék azért, hogy minden zarándoklaton résztvevő életében Isten jelenvalóvá váljék.

Ösztönözzenek benneteket ezek a gondolatok arra, hogy ti is elzarándokoljatok erre az őseink imádsága által megszentelt helyre, hogy – hozzájuk hasonlóan – Krisztusban leljünk erőt életünk mindennapjaihoz, és akaratát teljesítve már itt a földön megízlelhessük Isten országát.

A mátraverebély-szentkúti közös találkozó reményében fogadjátok áldásomat.

Mons. Tomáš Galis
zsolnai püspök

Katechizmus Katolíckej cirkvi (777) náš učí, že biblické slovo „ekklesia“, ktorým sa označuje Cirkev, je zhromaždenie tých, ktorých Božie slovo zvoláva, aby tvorili Boží ľud, a ktorí tým, že sa živia Kristovým telom, sa sami stávajú Kristovým telom – Cirkvou.

Drahí pútnici! Napriek rastúcemu sekularizmu je v našich diecézach a ešte konkrétnejšie vo farnostiach snaha o budovanie živých kresťanských komunit. Medzi znakmi, ktoré svedčia o viere kresťanského ľudu a podporujú jeho zbožnosť, patrí putovanie, modlitba a slávenie Eucharistie. Ďakujem za pozvanie, aby som mohol aj ja putovať, modliť sa a sláviť najsvätejšiu Eucharistiu na národnom pútnickom mieste v Mátraverebély-Szentkút. Považujem to za veľmi dôležité aj preto, lebo sa tu stretávajú a v modlitbe zjednocujú dva národy.

Putovanie zodpovedá situácii človeka, ktorý rád opisuje svoj život ako cestu. Od narodenia až po smrť je každému vlastná osobitná situácia cestujúceho človeka. Sväté písmo zo svojej strany viackrát potvrdzuje, že má význam vydať sa na cestu, putovať, aby sme sa dostali na posvätné miesta. Modlitbou vyjadrujeme túžbu prežiť so sestrami a bratmi spoločné chvíle modlitby vo viere, že bude medzi nami Ježiš Kristus – a zažijeme jeho zjednocujúcu silu, ako ju svojim spôsobom naznačuje apoštol národov sv. Pavol, keď v liste Galaťanom píše: „Už niet Žida ani Gréka, niet otroka ani slobodného, niet muža a ženy, lebo vy všetci ste jeden v Kristovi Ježišovi“ (Gal 3, 27). V spoločenstve sestier a bratov, ktorých spája jedna viera, je možnosť nanovo si uvedomiť význam modlitby v živote každého jedného z nás. Vďaka chvíli, ktorú prežijeme spolu v modlitbe sa znovu posilní náš vzťah s Bohom. Napokon v podstatnej miere vďaka tomuto vzťahu so živým Bohom môžeme povedať, že sme veriaci. Naša spoločná viera totiž nie je presvedčenie, póza či gesto. Je to vzťah medzi človekom a Bohom. Ako každý vzťah medzi ľuďmi sa živí tým, že si navzájom venujú čas, aj vzťah každého nás a Boha je možný len vtedy, keď i my Bohu venujeme čas. Bez venovania času jeden druhému zaniká každý vzťah; a vzťah človek a Boh nevyvíjajú. Mám veľkú túžbu, aby aj toto naše stretnutie bolo časom, ktorý posilní našu vieru – náš vzťah s Bohom, aby naše dva národy boli uprostred národov zjednotenej Európy v duchu slov Svätého písma „solou zeme a svetlom sveta“ (porov. Mt 5, 13-14), nositeľmi pokoja, pravdy, lásky, porozumenia. Toto sú morálne hodnoty, na ktoré sa v čase hľadania ekonomického prospechu zabúda. Bez

nich však nie je možný nijaký trvalo udržateľný rozvoj, oni sú totiž predpokladom ekonomického prospechu. Opačné vnímanie, že hmotný blahobyt zabezpečí ekonomickú prosperitu spoločnosti je ilúzia, ktorá v dejinách už veľakrát priniesla trpké sklamanie.

V živote sa presvedčame, že len ten je bohatý, kto má Boha. Sväté písmo nám pripomína, „v ňom žijeme, hýbeme sa a sme“. Keď Cirkev slávi Eucharistiu, pamiatku smrti a zmŕtvychvstania svojho Pána, táto ústredná udalosť spásy sa stáva reálne prítomná a „uskutočňuje sa dielo nášho vykúpenia“ (LG, 3). Táto obeta je taká rozhodujúca pre spásu ľudského rodu, že ju Ježiš Kristus usku-

točnil a vrátil sa k Otcovi až potom, keď nám zanechal prostriedok, ako mať na tejto obete účasť, akoby sme boli na nej prítomní. Každý veriaci tak môže mať účasť na tomto dare a neprestajne čerpať z tohto prameňa duchovné ovocie. Cirkev neustále žije z vykupiteľskej obety a prístupuje k nej nielen prostredníctvom spomienky, plnej viery, ale aj skutočným kontaktom, pretože táto obeta sa stáva súčasťou, sviatostne sa sprítomňuje v každom spoločenstve, ktoré ju obetuje rukami vysväteného služobníka. Takto Eucharistia prináša dnešným ľuďom zmierenie, ktoré Kristus dosiahol raz navždy pre ľudstvo všetkých čias. Potreba Boha v celom mojom živote ma privádza na Vaše národné pútnické miesto. Túto pravdu si chcem v spoločenstve s vami 6. júna 2009 nanovo a hlbšie sám uvedomiť a o jeho prítomnosť v živote každého, kto sa zúčastní tejto púte, chcem prosiť pri slávení najsvätejšej Kristovej obety.

Nech vás tieto myšlienky inšpirujú, aby ste aj Vy putovali na toto pútnické miesto, posvätené modlitbami našich predkov, aby sme - podobne ako oni - i my v Kristovi nachádzali silu do každého dňa nášho života a plniac jeho vôľu zakúsili medzi sebou už tu na zemi chuť Božieho kráľovstva.

S láskou Vám žehná a na spoločné stretnutie v Mátraverebély-Szentkút sa teší

Mons. Tomáš Galis
žilinský biskup

A szlovák–magyar imanap programja

2009. június 6.

8.00-tól zarándokcsoportok fogadása, gyóntatás

10.45 Rózsafüzér

11.35 Énekes Mária-köszöntő

12.00 Szentmise, majd a két nemzet felajánlása a Szentkúti Szűz oltalmába.

15.00 Szlovák–magyar litánia, búcsúcsoportok hazaindulása.

A szertartások mindvégig kétnyelvűek lesznek. A felajánló imádság idejére pedig a kegyszobrot kihelyezzük a szabadtéri oltárra.

Új esztendő Szentkúton

Szeretettel köszöntöm a *Szentkút* újság harmadik számának olvasóit! A tavalyi esztendőben megjelent két szám sokak tetszését elnyerte, reméljük, olvasóink ebben az évben is örömmel veszik kézbe a nemzeti kegyhely lapját.

Szép és mozgalmas évként áll mögöttünk a 2008-as esztendő. A tavaly elindított réteg-zarándoklatok várakozáson felüli visszhangot keltettek a megszólítottakban, egyházi személyekben és minden zarándokban. Különösen emlékezetes volt a júniusi magyar–szlovák imanap, amelyen Erdő Péter bíboros úr és további négy püspök, számos pap és több ezer hívő vett részt. A zarándoksereg Isten segítségét és a Szentkúti Szűz közbenjárását kérte magyarokra, szlovákokra és a két nép békés együttélésére. Hasonlóan lélekemelő volt a katolikus iskolák országos zarándoklata, vagy a veszprémi érsekség szentkúti napja, de ugyanez elmondható a ferences egyházközségek, a német nemzetiségi vagy a keresztény értelmiségiek zarándoklatáról is. Ígéretes kezdetként éltük meg az év során a szerzetesek, az egyetemisták, az ifjú házaspárok, a szkolák és a papok zarándoknapját is.

Míndezek az alkalmak a hagyományos búcsúnapokkal együtt szinte kézzelfoghatóvá tették Szentkút nemzeti kegyhely jellegét, a hely egyedülálló, különleges vonzását, a Boldogságos Szűz anyai hívásának rendkívüli erejét.

Az idei évre a tavalyihoz hasonló, színes búcsúnaptárunk állt össze, benne a megszokott búcsúk mellett „régí” és újabb réteg-zarándoklatokkal. Ebben az évben is ferences szeretettel hívunk és várunk mindenkit a búcsúnapokra, valamint egyéni vagy közösségi zarándoklatra bármikor.

A ferences jelleg ebben az évben különleges súlyt kap az által, hogy Szent Ferenc rendje idén ünnepli a nyolcvan éves jubileumát. Az ünnepi esztendőhöz kapcsolódóan három programot emelnék ki: a minorita egyházközségek zarándoklatát (június 20.), a hagyományos és méltán népszerű Esztergom–Szentkút Ferences Ifjúsági Gyalogos Zarándoklatot (szentkúti napok: augusztus 19–20.) és a ferences nagycsalád tizennégy közösségének zarándoklatát (december 5.)

Ferenc atyánk minden élő és élettelen teremtményt testvérként szólított meg, átérzve, hogy mindannyian egy Atyához, a teremő Istenhez tartozunk. Ha egy Atyánk van, akkor mi testvérek vagyunk – bárcsak mindig ez látszódná az életünkön, a tetteken, szavakon! Szentkút az ember-testvériségnek ezt a megtapasztalását kínálja azzal is, hogy Szűz Mária személyében égi édesanyára találhatnak az ideérkezők. Őt, az égi édesanyát Szent Ferenc így köszönti:

Üdvöz légy, Úrnőnk,
szentséges Királynénk, Istennek szent szülője, Mária,
ki szűz lévén templommá lettél,
és választottja a szentséges mennyei Atyának,
ő szentelt meg téged szentséges szerelmes Fiával
és a Vigasztaló Szentlélekkel.
(A Boldogságos Szűz üdvözlése 1–2)

A ferences jubileum évében tanuljunk Assisi Szentjétől tiszta és őszinte Mária-tiszteletet, valamint egymást megbecsülő és segítő, valódi testvériséget Szentkúton!

Fejes Antal testvér

Keresztútunkat 2008. november 1-jén áldotta meg dr. Beer Miklós váci megyéspüspök. Ezúton is köszönjük az adakozók segítségét. Zarándoklatuk során a támogató egyházközségeknek, személyeknek szívesen megmutatjuk az adományokból felújított állomást, ha ezt kérik a sekrestyében.

Szeretettel várjuk görög katolikus testvéreinket a május 23-i zarándoklatra, amikor kegyhelyünkön 9.00-tól gyóntatás, 11.00-kor pedig keleti rítusú ünnepi szent liturgia lesz, amit dr. Keresztes Szilárd püspök úr mutat be. 14.00-kor a Paraklisszal, az Istenszülő köszöntésével zárul a búcsújárás.

Romokban hever

2009-ben a ferencesek jubileumi évet ünnepelnek. Arra emlékezünk, hogy III. Honóriusz pápa 800 évvel ezelőtt 1209-ben – miután Szent Ferencben ráismert arra a férfira, aki álmában megtartotta a düledező egyház falait – jóváhagyta Regulánkat, vagyis felismerte bennünk, ferencesekben az egyház támaszát.

Éppen ezért a liturgia az ószövetségi szentírás e megállapításával foglalja össze Assisi Szent Ferenc küldetését az egyházban: „Rendbehozta Isten házát, és napjai során megerősítette a templomot” (Sír 50,1).

Rendalapítónk működését templomok renoválásával kezdte, bejárta Assisi környékét és ott, ahol düledező, rendezetlen vagy az Eucharisziát kellő tiszteletben nem tartó istenházát talált, nem restellett munkába állni, koldulni, építeni, helyreállítani és takarítani. Ferenc mindezt egy olyan világban tette, amely az átalakulásoktól forrongott, gazdasági és társadalmi igazságtalanságoktól, a szegénység terheitől és az emberi kapcsolatok elidegenedésétől, háborúktól szenvedett. Ferenc ilyen társadalmi körülmények között sem csinált forradalmat, de még csak nem is indult békekörútra, hanem templomépítő munkájával először lehetőséget teremtett arra, hogy az emberek felfedezhessék a béke forrását, Krisztust.

Az általa helyreállított Assisi környékén lévő templomok, így a Porziuncula-bazilika vagy San Damiano szentélye azóta is a béke helye, sőt magát Assisi városát is mintegy új Jeruzsálemnek: a béke

városának mondják. Ferenc megtérése után helyeket teremtett, ahol Isten szólhat az emberhez, és ahol az emberek is megtapasztalhatják, hogy az Isten nem hagyta el őket, hanem segítségükre siet.

„Ferenc, menj és állítsd helyre hajlékomat, mert mint látod, romokban hever” – Krisztus szolítását mi, szentkúti ferencesek ma is Isten élő igéjének tartjuk, amely arra indít bennünket, hogy nemzeti zarándokhelyünkön megerősítsük Isten egyházát, megteremtjük a béke szigetét, azt a helyet, ahová jó betérni, ahol az emberek megtapasztalhatják, hogy az egyház nem düledező épület, hanem Krisztus Testeként Isten ragyogásának képmása.

Mátraverebély-Szentkúton ennek a ragyogásnak a jele a puszta közepén lévő templom, különösen is annak kegyoltára. Pontosabban a jele kellene hogy legyen. Most azonban „romokban hever”, összedőléssel fenyeget. Az ősz folyamán nagy nehézségek árán bejutottunk a kegyoltár mögé, ahol nyilvánvalóvá vált, hogy nem az ott talált robbanószer, a paxit a legnagyobb probléma, hanem a háromszáz éves oltárépítmény állapota: a tartószerkezet megroppant, az oltárelemek ingatagok, egyes helyeken életveszélyesek. A szobrok és az oltár tartozékait több helyütt már csak az utólagos odakötözések tartják. Ahhoz, hogy ne kelljen lezárni a főoltárt és környékét vagy szüneteltetni a kegyszobor látogatását, sürgős beavatkozásra van szükség, ami több évig is eltarthat.

A restaurátori szakvélemény szerint szinte darabjaira kell szétszedni az oltárépítményt, és így kell egy új, hátsó tartószerkezetre „felfűzni” ezt a gyönyörű oltárt. Mert a feltáró munka azt is kiderítette, hogy az oltár valóban gyönyörű. Azok a részek, amelyek

ma fekete, barna színűek, átfestések. Helyükön gyönyörű arany, kék, vörös színek ragyognak.

„Ferenc, menj és állítsd helyre hajlékomat, mert mint látod, romokban hever!” Rendalapítónk példájára e sorok segítségével mi is koldulókörútra indulunk. Illusztrációként kegyoltárunk szobrait helyeztük el a lapban, megjelölve, hogy egy-egy szobor restaurálásához milyen pénzüsszegre lenne szükségünk. Kérjük azokat az egyházközségeket, vallási társulatokat, családokat és személyeket, akiknek lehetőségük engedi, adják össze, vállalják el egy-egy oltár rész helyreállítását.

Szentkúton szép hagyománya van az adakozásnak, ezért is bízunk a testvérek segítségében. Hiszen amikor évek, évtizedek múlva betér ide valamelyik egyházközség következő nemzedéke, a szobrok ragyogásában büszkén ismerheti fel és mutathat rá szülei áldozatvállalására, és meríthet erőt ahhoz, hogy ő se legyen érzéketlen a düledező egyház szükségletei iránt. De ugyanilyen szerepe van a fogadalmi ajándékoknak, adakozásoknak is azok részéről, akik itt valaha meghallgatást találtak: ők adományaikkal próbálják viszonzni azt a jóságot, amelyben itt részesedtek.

Az átalakulás forrongása, a gazdasági és társadalmi igazságtalanság, a szegénység terhei és az emberi kapcsolatok elidegenedése, a háború réme Szent Ferenc korához hasonlóan a mi napjainknak is jellemzője. Ne retentsen vissza bennünket a rossz, hanem Ferenc példája nyomán kezdjük el kiépíteni azokat a helyeket, amelyek békéje, szépsége és ragyogása megszólít minden odatérőt, hogy saját maga is a béke forrása és a szeretet ragyogása legyen. Legyen valósággyá köztünk is a pápa álma: tartsuk oda vállunkat a düledező egyház fölé, mely Krisztus jelenlétét őrzi a világban – ennek legyen jele minden adományunk, amit a szentkúti kegyoltárra szánunk!

Szobor

Tabernákulum melletti két angyal

Kegyszobor melletti két angyal

Remete Szent Antal szobra és Keresztelő Szent János szobra

Atyaisten-szobor és Jézus szobor

Az oltárpítmény bontása, restaurálása, újjáépítés és az ezzel kapcsolatos munkálatok

Restaurálási költség

2 X 1 760 000 Ft

2 X 1 100 000 FT

2 X 1 500 000 FT

2 X 850 000 Ft

kb. 35 millió Ft

fr. Kálmán Peregrin

Számlaszám:

(Erste Bank) 11600006-00000000-30458365

Mátraverebély-Szentkút Ferences Rendház

Kérjük írják a megjegyzés rovatba: *A kegyoltár restaurálására.*

Az összeg az adóalapból levonható.

Információ: a szentkut@ofm.hu e-mail címen, illetve a lap impresszumában megjelölt címeiken.

Kérjük a lelkipásztorokat, egyházközségi munkatársakat, hogy a lap közepén található búcsúnaptárunkat tegyék ki a templomi hirdetőtáblákra!

Segítségüket hálással köszönjük!

Cigányok zarándoklata Mátraverebély-Szentkútra

2007 júliusában hagyományteremtő szándékkal a Nógrád megyei Cigány Kisebbségi Önkormányzat zarándoklatra hívta a megyében és azon kívül élő cigány embereket, családokat.

„A mai napokban, inséges időszakokban kell egy áldás a magyarországi romáknak” – vallotta Rácz Dezső a Nógrád megyei Cigány Kisebbségi Önkormányzat elnöke. A 2007-es zarándoklat mottója teljesen egybecseng a fenti gondolattal. „A cigányok esélye Krisztus! Ceferino éve 2007.”

A kisebbségi önkormányzatoknak nem feladatuk a hitéleti események szervezése, illetve azoknak tartalommal való megtöltése, ezért a megyei kisebbségi önkormányzat a Váci Egyházmegye Cigányevangelizációs Irodáját, a Ceferinó Házat kérte fel, hogy a nap liturgikus részét vezesse, a zarándokoknak lelki táplálékot, útravalót adjon.

Ez a zarándoklat, mint esemény, a világi média híradásgyakorlatát látva, nem hírértékű. Ha belegondolunk, mégis nagy jelentőséggel bír a cigány emberek kezdeményezése.

A társadalmunkban kisebbség és többség között létező feszültség feloldására, a „beteg kapcsolat” gyógyítására a krisztusi közös út, az Istenben megvalósuló testvéri közösség, a kölcsönös el- és befogadás lehet a megoldás.

Fontos, hogy minden „szereplő” nyitott legyen, készséges a másik kultúrájának megismerésére és elfogadására, hogy az egyház sajátjának tekintse a cigány embereket is, a cigány emberek pedig otthonuknak az egyházat.

A zarándoklaton részt vevő 5–600 cigány ember ezt élhette meg. A közösséget egymással, a befogadó egyházzal.

(2007-ben volt éppen tíz éve, hogy egy roma társukat, az 1936-ban kivégzett spanyol lókereskedőt, Ceferino Gimenez Mallát II. János Pál pápa boldoggá avatta. A cigányok felé eddig ez volt a legnagyobb egyházi elismerés.)

Az egyébként többségükben vallásos, katolikus romákat a 2007. évi zarándoklat élménye is motiválhatta, hogy 2008 júliusában újra elzarándokoljanak nemzeti kegyhelyünkre, Szentkútra. A tavalyihoz képest még többen érkeztek.

A Biblia évében a központi téma a Szentírás volt. A zarándoklaton Dr. Beer Miklós, a váci egyházmegye megyés püspöke végzett igeliturgiát Nógrád megye és Magyarország cigányaiért. Mindkettő: Boldog Ceferino tisztelete és a Szentírás megismerése a cigány vallásosság jelenkori fejleményei.

Ezek az újabb vonások szervesen épülnek rá a cigány vallásosság hagyományos elemeire. A közvélemény előtt kevésbé ismertek a hagyományos cigány vallásosság sarokpontjai: a Mária-tisztelet és a zarándoklat. E vallási hagyományokat követi a cigány ember, amikor lelki tisztulásért Máriához, ahogy a kárpáti cigányok saját nyelvükön nevezik „gulo Mariori”-hoz, édes Máriácskához járulnak. A becéző formula sokkal többet jelent, mint érzelmes vallási megnyilvánulás, kedveskedő megszólítás, szép szófordulat. A kifejezés mögött ott rejlik a sajátos cigány Mária-tisztelet egész lelkisége. Mária a cigányok számára nem csupán hitigazság, nem csupán a hitnek egy rendkívüli alakja, hanem egy személy, aki szinte családtag, különös, édes jelentőséggel jelen van a család és a közösség mindennapjaiban és nagy fordulataiban. Több, mint családtag, a cigány identitás integritásalkotó része, a személyes élet oltalmazója. Ezért jönnek szívesen és érzik otthon magukat Mátraverebély-Szentkúton a nógrádi cigányok is.

Dúl Géza – Mezei Ádám
a Ceferino Ház munkatársai

2009-ben július 11-én lesz a cigány-zarándoklat, amelyre szeretettel várjuk nemcsak a Nógrádból, hanem az ország más tájairól érkező cigányokat is. A búcsú pontos programjáról bővebb felvilágosítást ad a Ceferino Ház. Elérhetőség:

2230 Gyömrő, Rudolf utca 17.

Telefon / Fax :

06 29 333 789

ceferino@vaciegyhazmegye.hu

Június 20. szombat Szűz Mária Szeplőtelen Szive (a minorita egyházközségek zárándoklata)

Június 27. szombat Szent László király, Szent Péter és Szent Pál apostolok

Július 4. szombat Sárlos Boldogasszony (Jegyesek, fiatal házások, gyermeket várók és gyermekre várók zárándoklata – Bíró László püspök)

Július 11. szombat Cigányzárándoklat

Július 19. vasárnap Kármel-hegyi Boldogasszony

Július 25. szombat **SZENT ANNA** (nagybúcsú, a debrecen–nyíregyházi egyházmegye zárándoklata, Bosák Nándor püspök)

Július 26. vasárnap **SZENT ANNA** (nagybúcsú, Bábel Balázs érsek)

Augusztus 2. vasárnap Porciunkula

Augusztus 4. kedd Idősek, betegek búcsúja (a szociális otthonok lakóinak zárándoklata)

Augusztus 8. szombat Havas Boldogasszony

Augusztus 15–16. szombat–vasárnap **NAGYBOLDOGASSZONY** (főbúcsú, Spányi Antal püspök)

Augusztus 19–20. szerda–csütörtök Szent István király (ferences Ifjúsági zárándoklat, Lendvai Zoltán OFM)

Augusztus 22. szombat Szűz Mária Királynő

Augusztus 26. szerda Papi Zárándoklat

Szeptember 5–6. szombat–vasárnap **KISBOLDOGASSZONY** (nagybúcsú, Pápai Lajos püspök)

Szeptember 12. szombat Szűz Mária Szent Neve

Szeptember 19. szombat Fájdalmas Szűzanya (cserkészek zárándoklata, Beer Miklós püspök)

Szeptember 20. vasárnap egyetemisták zárándoklata (Pákozdai István atya)

Szeptember 26. szombat lovagrendek zárándoklata (*Paskai László OFM btoros*)

Október 3. szombat Assisi Szent Ferenc ünnepe (18.00)

Október 10–11 szombat–vasárnap Magyarok Nagyasszonya, Rózsafüzér Királynéja (Juliusz Janusz nuncius)

November 1. vasárnap Mindenszentek, búcsú halottrajnkért

December 5. szombat Szűz Mária Szeplőtelen Fogantatása (a ferences család közösségeinek zárándoklata)

Kérjük, hogy a zárándokcsoportok legalább két héttel korábban jelezzék érkezésük időpontját.

A bejelentett csoportokat természetesen hétköznap is fogadjuk.

Ferences szeretettel várjuk a kedves zárándokokat!

SZENTKÜTTNEMZETTKEGYHELY

3077 Mátraverebély- Szentkút 14.

Tel.: 06 (32) 471-559; Fax: 06 (32) 471-553

E-mail cím: szentkut@ofm.hu; honlap: <http://www.szentkut.hu>

Szentkút

A nemzeti kegyhely lepir

A MÁTRAVEREBÉLY-SZENTKÚTI NEMZETI KEGYHELY 2009. ÉVI BÚCSÚNAPTÁRA

A ferences rend alapításának 800., jubileumi évében

Üdvöz légy, Urnőnk, ki szűz lévén templomná lettél (Assisi Szent Ferenc)

Kegytemplomunkban az év minden napján teljes búcsú nyerhető.

A *nagybúcsúkat* vasárnap és a napjokon is tartjuk, a *kisebbs búcsúkat* csak a megjelölt napon, általában szombaton.

Az ünnepi nagymisek kezdési időpontja 11 óra.

Február 2. hétfő Gyertyaszentelő Boldogasszony (szerzetesek zarándoklata; Kocsis Filőp püspök)

Február 14. szombat Szűz Mária lourdes-i megjelenése (a salgótarjáni esperesi kerület zarándoklata)

Március 21. szombat Gyümölcsoltó Boldogasszony (az érsekvadkeri esperesi kerület zarándoklata)

Április 5. vasárnap Virágvasárnap (ünnepélyes körmenet)

Április 9–13. csütörtök–hétfő HÚSVÉT

Május 16. szombat Szokolák, egyházi énekkarok zarándoklata (Füzes Ádám atya)

Május 18. hétfő A Karolikus Szeretetszolgálat intézményeinek zarándoklata (betegek kenetének feladása)

Május 23. szombat Szűz Mária, keresztyének segítségére (görög katolikusok zarándoknapja)

Május 26. kedd A szentkúti bazilika felszentelésének ünnepe

Május 30–31 – június 1. szombat–hétfő PÜNKKÖSD (nagybúcsú, Udvardy György püspök)

Június 6. szombat Szlovák–magyar imánap (Erőd Péter btoros, Tomáš Galis zsolnai püspök)

Június 13. szombat Pádai Szent Antal (gyermekek megáldása, a pásztói esperesi kerület zarándoklata)

Június 14. vasárnap Urnapja

Június 19. péntek Jézus Szent Szíve (a médiában dolgozók zarándoklata, Kiss-Rigó László püspök)

„ISKOLÁK A HAZÁÉRT” – a zarándoklat, mint az iskolai lelkipyakorlat új formája

Az iskolák zarándoklatáról szóló beszámolókat egyben „ötletbörzéként” is ajánljuk a katolikus iskolák számára, jelezve, milyen lehetőségeket tudunk biztosítani, milyen programot érdemes szervezni, ha saját intézményükkel szeretnének jönni Mátraverebély-Szentkútra.

A Katolikus Pedagógiai Szervezési és Továbbképzési Intézet a szentkúti ferences testvérekkel együtt zarándoknapot szervezett Mátraverebélyre, a katolikus intézményekben tanuló gyermekek és fiatalok részére. Itt nemcsak egymással találkozhattunk egyházi iskolás diákok, tanárok és szülők, hanem a hely szentsége folytán Istennel és a kegyelmeket kieszközölő Szűzanyával is. Mi messziről, Szombathelyről, a Premontrei Rendi Szent Norbert Gimnáziumból érkeztünk egy busznyian.

A gondos előkészítés már tavasszal elkezdődött. A csoportok már ekkor tervezhették műsorukat (ének, tánc, színdarab), amivel a többiek majd megörvendeztetetik. Azt is megszervezték, hogy a különböző iskolák tanulói más-más kiindulási hely-

ről (Bátonyterenyeről, Szupatakról, Márkházáról stb.) zarándokoljanak el gyalogosan a kegyhelyre. Nagyon precíz leírást kaptunk az útvonalunkról, de az esztergomi ferences gimnázium 12. évfolymának karszalagos diákjai is segítettek eligazodni a falvakban és az erdőben. Nagyon megható volt, hogy minden csoportot a kiindulási falu plébánosa, vagy ahol nem volt katolikus templom, ott az evangélikus lelkész várta és indította el egy úti áldással.

A csoportok megkülönböztető jelzésül zászlókat, táblát, keresztet vittek magukkal. Mi az út elején készítettük el a keresztünket. A fiúk fákat kerestek és kötözték össze, a lányok virágot szedtek, amivel feldíszítették. Felváltva vittük megváltásunk szimbólumát.

A gyalogutat állomásokkal osztottuk fel. Olvasunk a Szentírásból, és rövid elmélkedéseket tartottunk. Például, hogy mit jelent számunkra a kereszt után menni. Mint ahogyan a rézkígyóra feltekintettek és megmenekültek a pusztában vándorlók, mi is sokféle gyógyulást várunk az Úrtól. Vittünk magunkkal gitárokat és énekeskönyveket is. Voltak rövid „csendzónák”, ahol csak magunkban elméltünk, és készítettük a szívünket annak az ajándéknak a befogadására, amit az Isten ezen a szent helyen nekünk készít. Egy tized rózsafüzért is imádkoztunk. De értékesek voltak a személyes beszélgetések is utunk során.

Szentkúton a beérkező zarándokcsoportokat a ferences testvérek fogadták nagy szeretettel. Néhány

ráhangoló gondolatot kaptunk még tőlük, mielőtt beléptünk volna a kegytemplomba. Ki-kí átgondolhatta, miért fogja kérni a Szűzanya közbenjárását. A templomban csendes imádkozás folyt, nagyon erős volt az ima légköre, míg kigyózó sorban lassan haladtunk el a kegyszobor előtt.

Délig megérkeztek mind a zarándokcsoportok. Utána megebédeltünk „a tarisznyából”, majd a szabadtéri előadások váltották egymást a különböző iskolák részéről. Közben az udvaron gyónási lehetőség volt. A helyi és a vendég atyák is rendelkezésre álltak, hogy teljessé válhasson így a zarándoklat.

Szabadidőben a remetebárángokhoz is felkaspokdtunk. Megrendítő volt látni annak a radikális életformának a nyomait, amelyet a remeték szabadon választottak, mert ennyire fontos volt számukra az Istennel való kapcsolat, barátság.

A katolikus iskolák zarándoknapjának csúcsa a közös szentmise volt, melyet Balás Béla kaposvári megyés püspök úr mutatott be a mintegy kétezer résztvevő jelenlétében, Szent Kereszt felmagasztalását ünnepeltük együtt. Ezután kegyelmekkel és élményekkel gazdagon – és természetesen szentkúti vízzel – indultunk haza, az ország távoli pontjai felé.

Néhány éve egyházi iskolában dolgozva tapasztalom, hogy amikor vallásos értékeket akarunk közvetíteni a fiatalok számára, nem szabad feltételeznünk, hogy mindnyájan ismerik és értik azokat. A többség például nem tudta, mit jelent a zarándoklat, kegyhely vagy teljes búcsú. Mindent előzetesen el kellett magyarázni, beszélgetnünk kellett róla. Ki-kí olyan mértékben mélyült el a zarándoklat vallásos

tartalmában, ahol éppen a hitben tartott. Az Úristen titka, kit hogyan érintett meg.

Nagyon jó gondolatnak találtuk a gyalogos zarándoklatot. Még nagyobb erőpróbát igénylő utat is bírtak volna a diákjaink. Azt látjuk, hogy a fiatalok szeretnek „nagyok”, hősök lenni, különösen, ha valamilyen konkrét célra ajánlhatják fel a zarándoklat nehézségeit. Szívesen gyalognak például egy szeretettük gyógyulásáért. Egy korábbi zarándoklaton ki-kí egy követ is vitt magával, amely kifejezte azt a konkrét szándékot, amelyért felajánlotta az utat. Azt próbáljuk ajánlani nekik, hogy ne csak gyógyulást, jó eredményeket kérjenek az Úrtól, de olyat is, hogy segítsen legyőzni egy rossz szokásukat, hogy ki tudjanak engesztelődni egy nehéz kapcsolatban, vagy hogy egy jó döntést meg tudjanak hozni...

Vida Katalin SSS

A Sarlós Boldogasszony búcsún, július 4-én, a 11.00-kor kezdődő szentmisén Bíró László püspök úr megáldja a jegyeseket és a fiatal házасokat. A szentmise során pedig külön imádkozunk azokért, akik gyermekáldásért könyörögnek.

Szerzetesek zarándoklata Szentkúton

Nekem – ferences szegénygondozó nővérnek – különösen is kedves hely Szentkút, hiszen rendünk bölcsőjének is tekinthető. Ugyanis 1927-ben alapítóink itt tettek először ígéretet arra, hogy életüket egészen Istennek kívánják szentelni, és a szegényeket áldozatosan gondozni. Ezért különösen is örültem annak, hogy sok más szerzetessel együtt, február 2-án a szerzetesi élet napján idén pont Szentkúton adhatok hálát az Úr meghívó szeretetéért.

Már érkezéskor jó volt látni az ismerős arcokat, jó volt látni a sokféleségben megnyilvánuló egységet, amit az ország különböző pontjairól érkező szerzetesközösségek testvéreinek és nővéreinek látványa nyújtott.

Velünk együtt ünnepelt *Kocsis Fülöp* hajdúdorogi püspök úr is, akinek előadásával kezdődött a program. Kiemelnék néhány gondolatot az előadásából, azokat, amelyek engem különösen is megérintettek.

A püspök úr többször is feltette a kérdést: milyen a mi hitünk? Hinnünk kell, hogy feladatunk van a világban, hogy Isten használni tud bennünket, és akkor megvalósul Isten terve bennünk. Ha valami nem megy, és baj van, jó megkérdezni magunktól, hogy van-e elég hitünk? Az emberek hitetlenségének vajon nem mi vagyunk-e az okai, mert nem tudunk felmutatni olyan hitet, olyan erőt, amiben érdemes lenne hinni? Ha azt akarjuk, hogy a környezetünkben élők változzanak, akkor azt magunkon kell kezdeni.

Azt is hinnem kell, hogy az egyház ma is kovász. Ha évszázadokon át tudott hatni, most is tud hatni. Azt mondják, a mai emberek nem értik a

jeleket (az egyház és a liturgia jeleit, szimbólumait). Pedig nagyon is fogékonyak rá. Éppen ezért nem a jeleket kell megváltoztatni, hanem a hozzá vezető utat megmutatni. A mi hitünkön múlik, hogy mennyire lesz evangelizáló hatású az imánk, a liturgiánk. Imádságunknak vonzása van. Minél mélyebb a hitünk, annál vonzóbb lesz imánk.

Hivatásunkon elgondolkodva – ami sokszor hajsolt tevékenységeken keresztül találkozik a világgal – megkérdezhetjük: mire van ma leginkább szükségük az embereknek? Talán nem tévedünk, ha azt

állítjuk, hogy imádkozó, mély hitű emberekre, szerzetesekre és nem tevékenységekre.

Az előadás a hozzászólásokkal újra a szerzetesség gyökereire irányította figyelmemet: hivatásunk, hogy egyre mélyülő hittel imádkozzunk, s így Istenre mutató jelekké váljunk a világban.

Az előadás után a bazilika melletti udvaron gyülekeztünk mécseseinkkel, gyertyáinkkal, hogy a főcelebráns megszentelje azokat, s aztán égő lánggal a kezünkben, körmenetben vonuljunk a szentmisére. Szép gesztus volt égő mécseseinket a húsvéti gyertya elé helyezni, kifejezve ezzel azt, hogy életünk áldozata Krisztus életáldozatában nyer értelmet. Az ő halálát és feltámadását jelképezi a húsvéti gyertya, az önmagát felemésztő szeretet képeként. A mi életünknek is erről kell tanúskodnia: szeretetben áldozatul adni Istennek – a világért.

Ünneplésünk közös imádsággal zárult. A kegytemplomban elimádkoztuk a napközi imaórát, majd szentségimádás keretében megújítottuk szerzetesi fogadalmainkat. A nap folyamán lélekben megerősödve újra igent mondtunk arra, hogy tisztaságban, szegénységben és engedmességben akarunk élni Isten dicsőségére, embertársaink javát szolgálva. Az adoráció során egyesével kivonultunk az Eucharisztia elé, és az oltár előtti asztalkán lévő izzó parázsra egy-egy tömjénszemet helyeztünk el. Ez számomra egy újabb szép gesztus volt, mert a tömjén illata és füstje jelképe Isten felé szálló imádságunknak, hódolatunknak, ami elengedhetetlen része életünknek.

Szépen összefoglalta ez a nap hivatásunkat: hitünk és hitből fakadó imádságunk nemcsak forrása életünknek, hanem feladatunk is az emberek szolgálatában. Életáldozatunk Krisztusban nyer értelmet, őáltala, övele és őbenne ajánljuk fel Istennek. Életünk Isten dicsőretére és dicsőségére kell hogy váljon imádságban, hálaadásban, hűségben. Ebből erőt merítve tudunk csak testvéreink felé fordulni, szolgálni őket Krisztus szeretetét nyújtva nekik.

A Szűzanya oltalmába ajánlva magunkat, az ő anyai áldását és közbenjárását is kérve szerzetesi életünkre indultunk el Szentkútról, ahová visszavagyódik szívünk.

Reméljük, jövőre még többen – szerzetesek és hívek – ünnepelhetünk majd együtt, s erősödhetünk meg!

M. Veronika
ferences szegénygondozó nővér

Átkelés a Pusztaságon

Azzal, hogy az izraeliták elindulnak Egyiptomból, nem oldódik meg helyzetük. A szolgaság földje és az ígélet földje között sivatag húzódik, amelyen át kell kelniük. A bibliai hitnek ezzel az elemével a pátriárkák történeteiben még nem találkoztunk. Ábrahám nem ismerte a sivatagi átvonulás sajátos tapasztalatát. Fontos tehát megállnunk, hogy részletesen is megvizsgáljuk ezt az élményt, amelyben a pátriárkáknak nem volt része, de amely azóta minden, Isten nyomdokait követő hívő tapasztalata. Mindenekelőtt látnunk kell: a sivatag az átmenet földje, ahol „ember nem lakik” (Jer 2,6). Önmagában sosem jelenthet célt. Hogyan is lelhetné örömet Isten azok szenvedésében, akiket megszábadított? Ellenkezőleg, amint az Írásból megtudjuk, Isten azért választotta ezt az utat népe számára, mert meglepő módon eközben tudja legkönnyebben és legközvetlenebbül kinyilatkoztatni önmagát:

Amikor a fáraó elbocsátotta a népet, Isten nem a filiszteusok földjén át vezette őket, jóllehet az lett volna a rövidebb. Isten arra gondolt, hogy a nép megbánhatja, ha háborút kell kezdenie, és visszatér Egyiptomba. Ezért a Sás-tenger menti pusztán vezető útra terelte őket. (Kiv 13,17–18)

Zordsága miatt a sivatag az emberi törekenység tapasztalatát kínálja. Az égető napsütésben, „a kietlen és pusztaság földön, a szomjúság és a halál árnyékának földjén” (Jer 2,6), „a mérgekgyók és skorpiók lakta nagy és félelmetes pusztaság és víztelen sivatag” (MTörv 8,15) hatása alatt az ember jobban megérti, hogy „napjai a fűhöz hasonlóak, virul, mint a mező virága, de egy kis szellő s már vége van: a hely is elfeledte, ahol addig állt” (Zsolt 103,15–16; vö. Zsolt 39,6–8; Zsolt 90; Iz 40,6–7). A Második Törvénykönyv megfogalmazása szerint a pusztaságban alázatot tanulunk, és rádöbbenünk, milyen szegények vagyunk Isten előtt (8,2–3). De a Biblia számára ez sosem az utolsó szó. A zsoltár így folytatja: „ám az Úr kegyelme mindörökké az igazakkal van...” (103,17; vö. Iz 40,8). A Második Törvénykönyv tanúsága szerint: „szegénnyé tett és éhezni hagyott, aztán mannával táplált, amelyet nem ismertél és atyáid sem ismertek, hogy megtudd: nemcsak kenyérral él az ember, sokkal inkább azzal él, ami az Úr szájából származik” (8,3). Az ember, ha megtapasztalja saját sebezhetőségét, máris lépést tett annak legyőzésére: még mélyebben az Úrba vetheti bizalmát és megcsodálhatja mindazt, amivel Isten nap mint nap megajándékozza. Hasonlóképp, a sivatag a

szolidaritás iskolája. Izrael népe, mióta Egyiptomban szenvedett és megtapasztalta a sivatagot, nagyobb megértést tanúsít a társadalom minden áldozata iránt. Ez törvénykezésében jól visszatükröződik. Ettől fogva az idegent is védelem illeti: „A veletek lakó idegen olyan legyen számotokra, mint a közületek való, és szeresd úgy, mint saját magadat, hiszen ti is idegenek voltatok Egyiptom földjén” (Lev 19,34). „Az idegent ne nyomd el. Tudjátok, milyen sorsa van az idegennek, hiszen ti is idegenek voltatok Egyiptomban” (Kiv 23,9; vö. 22,20; MTörv 23,8). Hasonlóan változik a rabszolgaság intézménye is: „Mert hiszen az én szolgálaim, akiket kihoztam Egyiptomból, nem szabad hát őket rabszolga módjára eladni” (Lev 25,42; vö. 54–55 versekkel). Azt is meg kell tanulnia Izraelnek, hogy még ő sem rendelkezhet az ősöknek megígért örökség fölött, mindez az isteni jóság tiszta ajándéka: „A föld eladása nem jelenti minden jog elvesztését, mivel a föld az enyém, ti meg csak jövevények és vendégek vagytok” (Lev 25,23; vö. Zsolt 39,13). Így Izrael idegenek iránti együttérzésében nincs semmi gögös leereszkedés, hiszen ez a saját törekenységük megtapasztalásából és Isten irántuk való együttérzéséből fakad.

A törekenység tudatára való rádöbbenés teszi lehetővé, hogy megéljék a sivatag bibliai értelmét: a sivatag különösképpen is a megpróbáltatás helye. Hogy helyesen értsük a Bibliában szereplő megpróbáltatás szót, hagyjuk magunk mögött a hétköznapi életben megszokott jelentését, és hagyatkozzunk inkább a Biblia szóhasználatára! A megpróbáltatás olyan esemény a Bibliában, amely föltárja, mi rejtőzik az emberi szív legmélyén. Akadályok között, azok legyőzése érdekében cselekedni kell, így mindaz, ami rejtve volt, a felszínre kerül és láthatóvá lesz. A Szentírás itt Istenbe vetett bizalmunkra kérdez rá: mennyire vagyunk képesek Isten útját követni még akkor is, ha elveszettnek érezzük magunkat? Erre a kérdésre nem tudnánk válaszolni, ha nem mennénk át a megpróbáltatás kohóján; enélkül megmarad-

nánk a kételkedés homályában. Ebben az értelemben a megpróbáltatás – éppen az ellentmondás jele által – felidézi alapvető hivatásunkat: mindent magunk mögött hagyva csatlakozzunk az Úrhoz és induljunk el az ígéret földje felé. Alkalmat kínál Istennek szóló igenünk újra kimondására, annak teljes meztelenségében, minden illúzió és ábrándozás nélkül. Értésünkre adja – gyakran könnyek és sóhajtozás közepe: továbbra is az ígéreték útján járó zarándokok vagyunk.

Azt gondolhatnánk – és ez gyakorta előfordul –, hogy belső harcainkat gyengeségünk okozza. Az ember törekeny és félénk teremtés, nem egyformán szembesül mindenki a zarándokélet keménységével. Ebből ered a kísértés, hogy visszaforduljunk az úton. Ha azonban közelebbről megvizsgáljuk ezt az állítást, rájövünk, hogy féligazságon alapul. Nagyon veszélyes az a gondolat, miszerint a hit olyan hősiességet követel, amelyre csak kevesen képesek, mi pedig nyilvánvalóan képtelenek vagyunk. Igaz, hogy emberi természetünk törekeny, de megfigyelhető, hogy ezt még fájdalmasabban élik meg azok, akik kizárólag magukban bíznak, ahelyett, hogy Istenre hagyat-

koznának. Gyengeségünk valóban sebezhetővé tesz a kísértésekkel szemben, de nem ez határozza meg a küzdelem kimenetelét. Törekenységünk inkább Istenhez kell közelebb vigyen, szinte felszólítva minket, hogy minden helyzetben őreá hagyatkozzunk.

Gyengeségünk önmagában nem elegendő magyarázat a bizalom visszautasítására. Fel kell tételeznünk valami másnak a létezését is – mind bennünk, mind a világban –, ami gyengeségünket arra használja fel, hogy eltávolítson életünk Forrásától. Ez megmagyarázza, hogy a Biblia miért tekinti valóságosnak a gonoszt, és néha odáig megy, hogy az *Ellenség* („Sátán”) képében meg is személyesíti. Ezt nem azért teszi, hogy elbátortalanítson vagy kétes értékű filozófiai dualizmust sugalljon. Inkább azért, hogy megértesse velünk: a bibliai megpróbáltatás nem hétköznapi értelemben vett „erőpróba”. Az igazi próbatétel más szinten történik, mégpedig ott, ahol senkinek sincsenek kiváltságai.

(John testvér, Taize: *Zarándok Isten című könyvét fordította és átdolgozta Thorday Attila*)

Következő számunk tartalmából:

- A megálmodott Szentkút (fejlesztési terveink)
- Zarándoklelkiség: A próbatétel ideje
- Beszámoló az egyetemisták zarándoklatáról
- A ferences jubileumi év hírei

FERENCES JUBILEUM

A 2009-es esztendőben ünnepeljük a ferences lelkiség pápai jóváhagyásának 800. évfordulóját. A jubileumra a Magyar Ferences Család közösségei rendhagyó megemlékezés-sorozattal készülnek. A ferences jubileumról annak koordinátorát, *Dobszay Benedek* testvért kérdeztük.

K. P.: Mit ünnepelnek idén a ferencesek?

Fr. Benedek: A 2009-es ferences jubileum egy 800 éve történt eseményhez kötődik. Assisi Szent Ferenc megtérése után igen újszerű és sokak számára vonzó életet kezdett élni. Ő maga azt tapasztalta, hogy Krisztus követésében testvéreket adott mellé az Úr. Amikor az első ferences közösség növekedésnek indult, Szent Ferenc számára fontos volt, hogy erre az életformára, erre a „lelkiségre” a pápa áldását kérje. Társaival Rómába ment tehát, ahol 1209-ben első életszabályzatára szóbeli megerősítést kapott III. Ince pápától. Ezt az eseményt tartjuk a ferences lelkiség szerinti élet első pápai jóváhagyásának. Mint ilyen, ez nem csak a kisebb testvérek vagy közismertebb nevén a ferences szerzetesek ünnepe. A jubileum mindenkinek alkalmat ad az ünneplésre és a lelkiségben való elmélyedésre, aki a ferences család valamelyik ágában él, vagy egyszerűen csak rokonszenves számára Szent Ferenc és az ő lelkisége.

K. P.: Mostanában amolyan divatja van a jubileumoknak. Mit adhat egy ilyen eseménysorozat az embereknek?

Fr. Benedek: Nagyon fontosnak tartom, hogy a jubileumot ne úgy tekintsük, mint a ferencesek ünneplését. Nem is igazán arról van szó, hogy a szabályzatot magát ünnepeljük, hisz az önmagában csupán holt betű. A jubileum először is hálaadás. Hálaadás az Úristennek, hogy 800 éve megszólított valakit, aki őt követve világitó fáklya tudott lenni mások számára is istenkeresésükben. Én mint ferences nagy hálaival tartozom azért az „élhető” ferences lelkiségért, amely most az „otthonom”. Másrészt, a jubileum alkalmat ad arra, hogy elmélyüljünk saját lelkiségünk jobb megismerésében. Ráirányítja a figyelmünket arra a lelki gazdagságra, amely a mi örökségünk. Ebben az évben én magam például már többször tartottam

előadást, beszélgetést a ferences lelkiségről. Eközben magam számára is sok minden letisztázódott és bensővé vált. A jubileum egyben alkalom arra, hogy a ferences család különböző közösségei szorosabb kapcsolatba kerüljenek. Jó volt látni, milyen egység valósult meg a jubileumi előkészületek során. Ebben az esztendőben az egész egyház, sőt a világ elé is többször kiállunk, hogy bemutassuk lelkiségünk gazdagságát. Felajánljuk annak elemeit, hogy mindazok, akik fontosnak tartják, meríthessenek belőle. Nem kell ugyanis feltétlenül a ferences család valamelyik szervezeti egységéhez csatlakozni ahhoz, hogy valaki Szent Ferenc lelkiségét beépítse életébe. Természetesen az esztendő eseményei hivatásbresztő hatásúak is lehetnek. Végül azt sem szabad elfelejteni, hogy a jubileum alkalmat ad a ferences tevékenységek bemutatására. Különösen azokon a területeken fontos ez, ahol nagy külső segítségre van szükségünk, hogy a ránk bízottakat, például a gyengéket és elesetteket megfelelő színvonalon tudjuk szolgálni.

K. P.: Honnan lehet információt szerezni a programokról?

Fr. Benedek: A Magyar Ferences Család negyedévente bocsát ki programfüzetet a ferences jubileum eseményeiről. Ez ingyenesen beszerezhető a ferences plébániákon, bármelyik ferences közösség rendházánál vagy intézményében. A programfüzetből próbálunk egyházmegyes plébániákra is juttatni. Sőt, ezt a szóróanyagot interneten is közzétesszük, például a www.ofm.hu oldalon, illetve a nagy katolikus portálokon.

LITURGIKUS REND

Vasárnap és nagyobb búcsúnapokon: 9 órakor szentmise, a nagymise 11 órakor kezdődik.

10.30-tól búcsúénekekkel készülünk a liturgiára.

Hétköznapokon:

7.00-kor reggeli dicséret,

7.30-kor szentmise.

Fő- és nagybúcsúk idején:

Szombat – 17.00 gyóntatás, búcsúcsoporthoz fogadása

18.00 szentmise, körmenet

21.45–22.45 szentóra

22.45 szabadtéri keresztút, gyertyás körmenet

24.00 szentmise halottainkért

Vasárnap – 7.00-tól gyóntatás,

búcsúcsoporthoz fogadása

9.00 szentmise

11.00 nagymise, körmenet

14.00 litánia

ZARÁNDOKCSOPORTOK FOGADÁSA

2009-ben is szeretettel várjuk a zárandokcsoportokat nemzeti kegyhelyünkön. A bazilika a tavaszi időszakról kezdődően mindennap reggel 7-től sötétedésig van nyitva. Zárandokcsoportokat mindennap szívesen látunk. Szentmise, gyónási vagy étkezési lehetőség megfelelő biztosítása érdekében azonban könnyebbséget jelent, ha a csoportok előre jelzik jövetelüket a 06 32/471- 559-es telefonszámon vagy a szentkut@ofm.hu e-mail címen.

SZÁLLÁSLEHETŐSÉG

A ZARÁNDOKHÁZBAN

A szentkúti zárandokházban a búcsúsokat az ünnepek előestéjén, csoportokat pedig május 15-től október 15-ig, szerény körülmények között tudunk befogadni. Szállásfoglalás a 06 32/471-559-es telefonszámon vagy a szentkut@ofm.hu e-mail címen.

A BÚCSÚJÁRÓ HELY HONLAPJA

A Szentkút újság, a kegyhelyre vonatkozó valamennyi tudnivaló és a bejelentkezési lap is megtalálható a www.szentkut.hu weboldalon.

ADOMÁNYOK

A szentkúti kegyhely fejlesztésében nagy segítséget jelent a testvérek anyagi támogatása, amit most is kérünk. Az adományok a mellékelt csekken vagy az (Erste Bank) 11600006-00000000-30458365-ös számlaszámra

küldhetők. Az adományozásról igazolást adunk, így annak összege az adóból leírható.

Hálásan köszönünk minden eddigi segítséget, és köszönettel fogadunk minden további támogatást.

SZENTKÚT MEGKÖZELÍTHETŐ

Az M3-as autópályáról, a 21-es úton Salgótarján irányában. Mátraverebély községet elérve (de ezt elhagyva is) már a Szentkút tábla jelzi a balra kanyarodás helyét.

PAPI ZARÁNDOKLAT

Az augusztus 24. és 26. között megrendezendő papi zárandoklatra augusztus 5-ig lehet jelentkezni a peregrin@ofm.hu e-mail címen vagy a rendház telefonszámán. A zárandoklat részletes programját és információit ezután küldjük meg a résztvevőknek.

FERENCES IFJÚSÁGI ZARÁNDOKLAT

Ebben az évben is lesz ferences ifjúsági zárandoklat augusztus 15-től 20-ig Esztergomból Mátraverebély-Szentkútra. Jelentkezni lehet a zarandok@ofm.hu címen.

MISESZÁNDÉK

Kegyhelyünk és rendtartományunk tagjai szívesen vállalnak szentmiséket a testvérek szándékára.

Miseszándék-előjegyzés postai úton, a rendház címén lehetséges. Az erre felajánlott adományokat pedig a rendház (Erste Bank) 11600006-00000000-30458365-ös számlaszámra kérjük eljuttatni, „miseszándék” megjelöléssel.

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

Ezúton is köszönjük az Új Ember Kiadónak, hogy újságunk kiszállítását ingyenesen vállalta.

A Szentkút újság eddig megjelent három számában: *Artur Prienkiewicz OFMConv.*, *Fejes Antal*, *Kiss Diák* valamint *Palókö Júlián ferences testvérek és Gulyás Gyula felvételeit* közöltük.

NAGYHETI SZERTARTÁSOK

Virágvasárnap: Urunk jeruzsálemi bevonulásának ünnepe (körmenettel) és szentmise: 11.00

Nagyhétfő, -kedd, -szerda: 7.00 zsolozsma, 7.30 szentmise

Nagycsütörtök: 7.30 Lamentáció, 18.00 Az utolsó vacsora

emlékmiséje, búcsúbeszéd szertarása, 21.00-ig virrasztás

Nagypéntek: 7.30 Lamentáció, 17.00 Keresztúti ájtatosság,

18.00 Urunk szenvedésének ünneplése,

21.00-ig szentsír-látogatás

Nagyszombat: 7.30 Lamentáció, egész nap szentsír-látogatás.

Húsvét vigíliája (nagyszombat este):

20.00 Vigília-szertartás, szentmise, körmenet.

Húsvétvasárnap: 9.00, 11.00 szentmise

Húsvéthétfő: 9.00, 11.00 szentmise.

A SZENTKÚTI
FERENCES KÖZÖSSÉG
INGYENES KIADVÁNYA

Felelős kiadó: fr. Fejes Antal
Szerkesztő: fr. Kálmán Peregrin

Nyomdai munkák:
Origo print Nyomdaipari kft.

Cím: 3077
Mátraverebély-Szentkút 14.
Telefon: 06 32 471-559
E-mail: szentkut@ofm.hu
Honlap: www.szentkut.hu

